

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Tertia Pars De Gratitvdine.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

^a Marc. 2.3.5. ^b Mat. 16.19. Ioh. 20.22. 23.
^c Ioh. 6.37. Ezech. 33.11. ^d Ioh. 8.24. Act. 8.21.
^e 22. e Mat. 16.19. Ioh. 20.22. 23. f Mat. 5.7. 8. g
 Rom. 2.16. Mat. 18.18.

QUÆSTIO LXXXV.

*Quo pacto clauditur & aperitur regnum
celorum per Disciplinam Ecclesiasticam?*

RESP. Cum ex mandato Christi, iij qui nomine quidem sunt Christiani, verum doctrinâ ^a aut vita ^b se ostendunt à Christo alienos, postquam al. quoties fraterne admoniti ^c, ab erroribus aut flagitijs discedere nolunt, Ecclesiæ indicantur, aut ijs qui ab Ecclesia ad eam rem sunt constituti ^d: ac si ne horum quidem admonitioni parcent ^e, ab iisdem interdictione Sacramentorum ex cœtu Ecclesiæ ^f, & ab ipso Deo ex regno Christi excluduntur ^g; ac rursum, si emendationem profiteantur, & re ipsâ declarent ^h, tanquam Christi & Ecclesiæ membra recipiuntur ⁱ.

^a Tit. 3.10. 2. Iohan. 10.11. ^b 1. Cor. 5.11. ^c Matt. 18.15. 16.17. ^d Mat. 18.17. ^e Mat. 18.17. ^f 1. Cor. 5.11. ^g 1. Cor. 5.13. ^h Matt. 16.19. ⁱ 1. Cor. 2.6. 7.

TERTIA PARS
DE GRATITUDINE.

DOMINICA XXXII.

QUÆSTIO LXXXVI.

*Cum ab omnibus peccatis & miserijs,
† cum aliquo nostro merito, ^{*} maxime ^{† finit.}
Dei misericordia, propter Christum libe- ^{* sola}
ratisimus, quid est, cur bona opera
faciamus?*

RESP. Quia postquam nos Christus suo sanguine redemit, renouat nos quoque suo merito, *Sacramentis & Spiritu, id est, in Baptismo regenerat ad imaginem sui* ^a, vt tantis beneficijs affecti, in omni vita nos erga Deum gratos declaremus ^b, & ipse per nos celebretur ^c, *ad maius nostrum meritum*. Deinde, vt nos quoque ex fructibus, de sua quisque fide ^{* certius speremus. Postremo}, *vt vita nostra integritate* ^{* certius} *alios Christo lucifaciamus* ^e.

^a 1. Cor. 1.30. Tit. 2.14. ^b Deut. 32.6. ^c Mat. 5.16. ^d Iacob. 2.18. ^e Ioh. 2.24. ^f 1. Pet. 3.1. ^g 1. Pet. 2.12.

Ad hæc responsio patet ex supra dictis.

QUÆSTIO LXXXVII.

*Non possunt igitur illi seruari, qui ingrati,
& in peccatis secure persisterentes, a sua
prauitate ad Deum non con-
vertuntur?*

RESP.

RESP. Nullo modo. Nam, vt scriptura testatur, nec impudici, nec idololatræ, nec adulteri, nec fures, nec auari, nec ebriosi, nec coniunctores, nec raptore, hæreditatem regni Dei consequentur^a.

^a1.Cor.6.9.10.Eph.5.5.1.Ioh.3.15.

RESP. Vera peccatorum remissio, & lætitia in Deo per Christum^a, & serium operosum ac promptum studium instituendi vitam ex voluntate Dei omniaque bona opera exercendi^b.

^aPs.51.10.Ps.51.14.^bRom.7.21.22.Rom.6.13.

DOMINICA XXXIII.

QUÆSTIO LXXXVIII.

Quibus partibus constat Conuersio hominis ad Deum?

RESP. Remissione peccatorum: Mortificatione veteris, & viuificatione noui hominis^a.

^aEph.4.22.23.24.Esa.1.16.

De remissione peccatorum actum supra quæst.8.4.

QUÆSTIO LXXXIX.

Quid est Mortificatio veteris hominis?

RESP. Non quidem, propriè verè & ex animo dolere, quod peccatis tuis Deum offenderis^a, ea que magis ac magis odire & fugere^b: Sed passionem ac appetitum in ordinem redactio sub lege Christi.

^aIocel.2.12.13.2.Cor.7.10.Psal.51.6.Mat.26.75.^bRom.12.9.Amos5.5.

QUÆSTIO XC.

Quid est Viviificatio noui hominis?

RESP. Tantum ea, quæ ex vera fide^a, secundum legem Dei & Ecclesiæ flunt, & ad eius solius gloriam referuntur^c; non ea autem, quæ à nobis erronea opinione recti conficta^d, aut ab hominibus tradita sunt^e superfluiosæ.

^aHebr.11.6.Heb.11.4.^bLeu.18.4.Deut.12.32.Ezech.20.19.^c1.Cor.10.31.^dDeu.12.8.^eMat.15.9.Esa.29.13.

QUÆSTIO XCII.

Quid est Lex Dei?

RESP. Loquutus est Deus omnia verba hæc.

Exo.20.3.Deut.5.4.

Versio est non proba: distinctio præceptorum est numerata nouatè: lensus, Communi Versioni consonus: Translat.

Primum præceptum.

Ego sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te ex Aegypto, domos servitutis. Non habebis Deos alienos in conspectu meo.

Ne sculpas tibi simulacrum, nec ullam

imago.

imaginem effingas eorum, quæ aut supra
sunt in celo, aut infra in terra, aut in a-
quis sub terra: neque incurves te illis, ne-
que colas ea.

Ego enim sum Dominus, Deus tuus,
fortis Zelotes, vindicans peccata patrum
in filiis, idque in tertia & quarta proge-
nie eorum, qui derunt me; & misericor-
dia viens in millesimam eorum, qui dilig-
gunt me, & obseruant precepta mea.

Non committes adulterium.

Septimum.

Officium

Non furaberis.

Octauum.

Officium

Non dices contra proximum tuum fal-
sum testimonium.

Nonum.

Decimum

Non concupisces domum proximi tui.

Decimum.

Ne usurpes nomen Domini Dei tui
temere. Neque enim Dominus dimittet
eum impunitum, qui nomen eius vanè u-
surpauerit.

Quartum.

Tertium.

[†] Non concupisces uxorem proximi [†]No-
tui, nec seruum eius, nec ancillam, nec bo-
uem, nec osinum, nec quicquam eorum,
qua sunt proximi tui.

Memento ut diem Sabbati sanctifi-
ces. Sex diebus operaberis, & facies omne
opus tuum. At septimo die Sabbathum erit
Domino Deo tuo; nec facies ullum opus,
nec tu, nec filius tuus, nec filia tua, nec ser-
vus tuus, nec ancilla tua, nec iumentū tuū,
nec aduena, qui est intra portas tuas. Nā
sex diebus fecit Deus cælum, terram, ma-
re, & quacunque in ipsis sunt, & requieuit
die septimo, ideoque benedixit diei Sabba-
ti, & sanctificauit eum.

Quintum.

Quartum.

QVÆSTIO XCIII.
Quomodo dividuntur hæc pre-
cepta?

R E S P. In duas tabulas ^a; quarum
prior ^{*} tribus præceptis tradit, quo ^{*quoniam}
pauci nos erga Deum geramus ^b:
posterior [†] septem præceptis, quæ of-
ficia proximo debeamus ^c.

^a Deut.10.34. Matt.22.40. ^b Matt.22.37.
^c 38. c Mat.22.39.

DOMINICA XXXIV.

QVÆSTIO XCIV.

Quid postulas Deus in Primo
præcepto?

R E S P.

Quintum.

Nonoceides.

Sextum.

Sextum.

R E S P. Ut quam mihi cara est salus animæ meæ^a, tam studiose vitem & fugiam omnem idolatriam^b, magiam^c, incantationem, superstitionem^d, non tamen inuocationem Sanctorum^e sed cæterarum creaturarum^f: vnicum autem & verum Deum recte agnoscam^f, * in ipsum solum credam ac sperem, summa humilitate^h, & patiētiaⁱ me illi subiiciā, ab eo solo & Deo omnia bona expectem^k; denique intimo cordis affectu ipsum amem^l, reuerear^m, venerarⁿ, adeo ut omnibus potius creaturis (præterquam Sanctis^o) renunciem, quam ut vel minimum contra eius voluntatem committam^o.

^a Apoc. 21.8. ^b Ps. 81.9. ^c 10.1. ^d Cor. 6.9. ^e 1 Cor. 10.10. ^f 11.12. ^g Apoc. 19.10. ^h Deut. 4.15. ⁱ 19. ^j Matth. 4.10. ^k Joh. 17.3. ^l Ier. 9.24. ^m Ierem. 17.5. ⁿ 7. ^o Pet. 5.5. ^p Heb. 10.36. ^q Ps. 37.5. ^r Iac. 1.17. ^s Deut. 6.5. ^t Deut. 10.12. ^u Ps. 34.10. ^v Eccl. 12.13. ^w Malach. 1.6. ^x Mat. 10.37. ^y Mat. 10.28. ^z Act. 5.29.

QVÆSTIO XC V.

Quid est idolatria?

R E S P. Est loco vnius Dei^a, aut præter vnum illum & verum Deum, qui se in suo verbo patefecit, aliud quippiam *ceu* Deum fingere aut habere, in quo spem reposas^b.

^a Gal. 4.8. ^b Pet. 4.3. ^c 1. Thes. 1.9. ^d Matth. 6.24. ^e Col. 3.5. ^f Phil. 3.19.

DOMINICA XXXV.

QVÆSTIO XC VI.

Quid postular^{} idem precepit[†]?*

* Seeundum.

R E S P. Ne Deum vlla imagine aut figura exprimamus^a, quasi vera *actiuia*, neue vlla alia ratione eum colamus, quam qua se in suo verbo Scripto vel Tradito per Ecclesiam colo præcepit^b.

^a Deut. 4.23. Rom. 1.22. 23. ^b Deut. 12. 32.

QVÆSTIO XC VII.

An nulla ergo prorsus fingenda sunt imagines aut simulacra?

R E S P. Deus[†] aliqua ratione et[†] nec vlla fingi debet^a, & potest^b. Creaturas autem et si exprimere licet^c, et[†] quidem non vetat tamen Deus earum imagines singuli^d aut haberi^e, quo vel ipsas^f, vel Deum per ipsas, colamus aut honoremus^g.

^a Deut. 4.12. 13. 16. 17. 18. ^b Esa. 40. 18. 25. ^c Esa. 46. 5. ^d Exo. 35. 30. 31. ^e Deut. 27. 15. ^f Deu. 7. 5. 2. ^g Reg. 18. 3. 4. ^h Psal. 97. 7. ⁱ Lexit. 26. 1. ^j Deut. 12. 4.

^a Deut. 4.12. *Vocem verborum eius auditis formam penitus non vidistis.* 11. 15. Non vidisti aliquam similitudinem: *Ne forte errore deceptus, adores ea,* &c. ^b Esa. 46. 18. Cui ergo similem fecisti Deum, aut quam imaginem ponetis ei. ^c &c. 45. Cui assimilatus me & aequaliter dicit sanctus.

^a R E S P. Quo ad essentiam, effigiari ne-
Tt quicquid,

quit, nec se cuiquam ostendit: Quoad nostrum intelligendi modum, qui phantasma speculator, effigiari potest. Atque ut illud est secundum Scripturam; sic hoc non est contra, quin est iuxta eandem.

b Deu. 27.15. Maledictus homo, qui fecit scupltile, & consilatiale, abominationem Domini. &c.
df RESP. Eo fine, ut Adoretur, verum est.
e Deut. 7.5. Araseorum, scilicet Idololatrarum, subuertite & confringite, statuas & sculptilia comburite. 4. Reg. 18.3. 4. Fecitque quod erat bonum coram Domino: ipse dissipauit Excelsa, & contrivit statuas, Confregitque serpentem aeneum. f Psal. 96.7. Confundantur omnes qui Adorant sculptilia g Leuit. 26.1. Non facietis vobis idolum & scupltile, nec titulos erigetis, nec insignem lapidem ponetis in terra vestra,
WT ADORETIS eum. Deut. 12.3. Dissipate araseorum, & Confringite statuas, & idola comminuite &c. Adorantium ea diuino cultulatriæ.

QUÆSTIO XCVIII.

An autem in templis imagines tolerari non possunt, quæ pro libris sint imperite multitudini?

[†] Maxime *non* [†] sed *Maxime possunt ac debent tolerari*. Neque enim decet nos imaginum ritum, usum, accultum, negando, sapientiores esse Deo, qui suâ Ecclesiastiam ^a & mutis simulacris ^a, ^b & via prædicatione verbi sui vult eruiri ^b.

^a Ier. 10.8. 10. Hab. 2.18; 19. Zach. 10.2. b Lu. 16.29. Ioh. 5.39. 2. Tim. 3.16. 17.

^a Ier. 10.8. *Doctrina vanitatis eorum* Quotum? Idololatrum, lignum & argentum, involuum opus artificiū &c. Dominus autem Deus verus est, ipse Deus viuens.

RESP. Deus, & Imago Dei, differunt totogenere infinitè: Sic & utriusque cultus,

Hab. 2.18. Quid prodest scupltile, quia fixit illud fictor suis consilatiale, & imaginem falsam; quia sperauit in signamento fictor eius, ut faceret simulacra multa?

RESP. Ut supra, scil. Ut adoraret.

Zach. 10.2. Simulacra locuta sunt inutile, & diuini viderunt mendacium. Et somni, stores locuti sunt frustra, vanè consolabantur: idcirco affligerunt &c.

RESP. Ita Gentiles: ut nos Christiani minime sumus Gentiles.

b Luc. 16.29. Habent Moysen & Prophetas, audiant illos; Ioh. 5.39. Scrutamini Scripturas: illæ sunt, qua testimonium perhibent de me. 2. Tim. 3.16. Omnis Scriptura diuinitus inspirata, utilis est ad dōcendum.

b RESP. Oportet ista facere; & imaginum cultum non omittere. Docet Scriptura; docet & pictura seu sculptura suo modo: Hanc vide; illam audi: ex utraque edificeris..

DOMINICA XXXVI.

QUÆSTIO XCIX.

Quid sancit Deus † secundo precepto?

RESP. Ut non solum execrando, aut peierando ^a, verum etiam temere iurando ^c, nomen Dei contumeliosè aut irreuerenter ne usurpemus: neue racendo aut conniundo, horrendis istis sceleribus communicemus ^d: sed sacro sancto Dei nomine non nisi summa cum religione & veneratione utramque: ut vera & constanti confessione, inuocacione, omnibus denique verbis & actionib. nostris, ipse celebretur ^b.

^a Leuit.

a Leu. 24.15. *b* Leu. 19.12. *c* Leu. 5.4. Mat. 5.34.35. *d* Leu. 5.1. *e* Malach. 4.2. *f* Mat. 10. 32.33. *g* Petr. 3.15. *h* Psal. 50.15. *i* Col. 3.17. *j* Hebr. 6.16. *f* Gen. 21.25.31. Gen. 31.54. *k* Sam. 24.22.23. *l* Rom. 9.1. Ioh. 16.23. *m* Cor. 10.31.

QUÆSTIO C.

*E*stne igitur adeo graue peccatum, iurando aut dira imprecando, nomen Dei temerare, ut Deus etiam ijs succenseat qui quantum in se est, illud non prohibent aut impediunt?

RESP. Certe grauissimum *a*, Neque enim ullum est peccatum maius, aut quod Deum grauius offendat, quam sacrificiū nominis contumelia. Quocirca etiam id scelus morte multari voluit *b*.

a Leu. 5.1. Prou. 29.24. *b* Leu. 24.16. Leu. 24.10. &c.c.

DOMINICA XXXVII.

QUÆSTIO CI.

*P*otestne quis etiam pie per nomen Dei iurare?

RESP. Potest: cum vel magistratus id exigit *a*, vel alioquin necessitas, hoc pacto fidem firmari & veritatem stabiliri, postulat *b*: quo & gloria Dei illustretur *c*, & aliorum saluti consulatur *d*. Nam eius generis iuriurandum verbo Dei sanctitur *e*, ideoque etiam à sanctis in veteri & novo fœderestate est usurpatum *f*.

QUÆSTIO CII.

*E*stne licitum iurare per sanctos aut alias creaturem?

RESP. *†* Ita. Nam legitimū iuramentum est inuocatio Dei *a*, qua petitur, ut is tanquam unicus cordium inspecto testimoniū det veritati *b*, & iurantem puniat, si sciens fallat *c*. Porro hichonos nulli creature conuenit *d* ut Deo: attamen *e* Sanctos, ut amicis Dei.

a b c l. Corinth. 1.23. *d* Matth. 4.10. *l* Reg. 8.39. Gen. 17.1. Deut. 32.35.

a Nos prædicamus Christum crucifixum, iudeis, &c. ipsis autem vocatis iudeis atque Gracis Dei virtutem & Dei sapientiam.

RESP. Ut prædicamus, ita iuramus, mediate scil. vel immediate per Deum, aut Christum, aut per Sanctos respectu Dei.

d Mat. 4.10. Dominum Deum tuum adorabis, & illi Soli seruies. *l*, Reg. 8.39. Tu exaudies in calo, in loco habitationis tuae. & repropitaberis. Gen. 17.1. Ego Deus omnipotens, ambula coram me, & esto perfectus. Deut. 32.35. nihil ad rombum.

RESP. Hæc constant, saluo cultu Sanctorum: Qui respectu Sanctorum infinitè est inferior Latria; respectu Dei, in quem terminatur, est ipsa Latria: respectu simul utriusque patris, est Dulia.

Tt 2 DO-

DOMINICA XXXVIII.

QVÆSTIO CIII.

^{† Quartio} *Quid præcipit Deus in † Tertiō
præcepto?*

R E S P. Primum, ut ministerium Euangeli & ^{* scholæ} Ecclesiæ festa conferuentur ^a, vtq; ego cum alijs tum præcipue festis diebus studiosè cœtus diuinos frequentem ^b, verbum Dei diligenter audiam ^c, vtar Sacramentis ^d, precibus publicis meas quoque preces adiungam ^e, pro facultatibus aliquid conferam in pauperes ^f. Deinde, ut in omni vita à prauis actionibus vacem ^g; Domino concedens, remotis peccatis, vt per Spiritum Sanctum in me suum opus faciat ^h, atque ita sempiternum illud Sabbathum in hac vita exordiar ⁱ.

^a Deut. 12. 19. i. Cor. 9. 14. b Heb. 10. 25. c d Act. 20. 7. e Ps. 68. 27. f i. Cor. 16. 2. g Esa. 58. 3. h Exo. 31. 13. i Esa. 66. 23. Hebr. 4. 1. 10. 11.

DOMINICA XXXIX.

QVÆSTIO CIV.

^{† Quinto} *Quid nobis iniungit Deus in † Quar-*
^{to} *præcepto?*

R E S P. Ut parentibus, atque ad eo omnibus qui nobis præfunt, de-

bitum honorem ^a, amorem ^b, & fidem ^c præstems, nosque ipsorum fidelibus præceptis & castigationibus, ea qua par est obedientia submittamus ^d: tum etiam, vt eorum via & mores nostra patientia toleremus ^e, illud semper cogitantes, Deum nos illorum manu velle ducere ac regere ^f.

^a Malac. 1. 6. Eph. 6. 2. 3. i. Tim. 5. 17. i. Pet. 2. 18. i. Tim. 6. i. Leuit. 19. 32. b Matt. 10. 37. i. Thef. 5. 12. c Prou. 28. 24. Tit. 2. 10. d Prou. 6. 20. 21. 22. Eph. 6. i. Hebr. 13. 17. Rom. 13. i. Col. 3. 22. Prou. 1. 8. Prou. 15. 5. e Gen. 9. 24. Prou. 30. 17. Prou. 23. 22. i. Pet. 2. 18. f Eph. 6. 5. i. Pet. 2. 13. Rom. 13. i.

DOMINICA XL.

QVÆSTIO CV.

*Quid flagitat Deus in † Quinto
præcepto?* ^{† Sexto}

R E S P. Ut proximum, neque cogitatione ^a, neque verbis ^b, neque gestibus ^c, nedum factis ^d, vel per me vel per alium ^e, contumelia afficiam ^f, aut oderim ^g, aut lædam ^h, aut occidam ⁱ; sed omnem vindictæ cupiditatem abiiciam ^k, adhæc, ne me ipsum lædam ^l, aut sciens in aliquod periculum coniiciam ^m. Quocirca etiam, ne cædes fierent, Magistratum gladio armant ⁿ.

^a Zach. 8. 16. 17. b Matth. 5. 22. Eph. 4. 31. c Gen. 4. 6. d Num. 35. 16. 17. 18. e 2. Sam. 12. 9. f Psl. 15. 1. 3. g Leu. 19. 17. h Leu. 24. 19. i Leu. 24. 17. k Leuit. 19. 18. l Eph. 5. 29. m Matth. 4. 7. n Gen. 9. 6. Exo. 21. 12. Mat. 26. 52.

QVÆ-

QUÆSTIO CVI.

*Atque hoc præceptum solam cædem
prohibere videtur?*

RESP. At cædem prohibendo docet Deus, se radicem & originem cædis *a*, iram *b* scilicet, inuidiam *c*, odium *d*, & vindictæ cupiditatem *e* odiſſe, atque ea omnia quasi pro cæ- deducereſ.

*a Gen. 37.4.11.-18.2. Sam. 13.22.28.29.
Gen. 34.7.25. b ad Gal. 5.19. c Ro. 12.19. f i.
Ioh. 3.15. Mat. 5.22.*

QUÆSTIO CVII.

*An vero id satis est, nos neminem
eo, quo dictum est modo,
occidere?*

RESP. Non est satis. Dum enim Deus iram, inuidiam, odium damna-
tum, postulat, ut proximum aequa ac nos ipsos diligamus *a*, & ut humani-
tate, lenitate, mansuetudine, pati-
entia, & misericordia erga eum vita-
mur *b*, quodque ei damno esse pos-
sit, quantum in nobis est, auer-
tamus *c*: ad summam, ita animo affe-
cti simus, ut ne inimicis quidem be-
nefacere dubitemus *d*.

*a Leuit. 19.18. b Col. 3.12.13. Eph. 4.1.
2.3. c Prou. 24.11. Eſa. 58.7. d
Mat. 5.44. Rom. 12.20.*

—
—
—

DOMINICA XLI.

QUÆSTIO CVIII.

*Quæ est sententia † sexti
præcepti?*

RESP. Deum omnem turpitu-
dinem execrari *a*: ideoque nos eam
penitus odiſſe & detestari ac detinare
debere *b*; contraque temperanter,
modestè, & castè *c*, siue in sacro
coniugio, siue in vita cœlibe, viuere
oportere *d*.

*a Dent. 27.20.22.23. Leu. 20.10.11. Leu.
19.29. b Eph. 5.3.6.1. Thes. 4.3.4.1. Cor. 7.9.
Hebr. 13.4.*

QUÆSTIO CIX.

*Nihilne amplius prohibet Deus hoc præ-
cepto, quam adulterium, & id genus
turpitudines?*

RESP. Cum corpus & animus
noster templa sint Spiritus Sancti,
vult Deus, ut vtrumque purè san-
cteque possideamus *a*: ideoque fa-
cta *b*, gestus *c*, sermones *d*, cogitatio-
nes *e*, cupiditates fœdas *f*, & quic-
quid hominem ad ista allicit, id vni-
uersum prohibet *g*.

*a 1. Cor. 6.18.19.20. b Eph. 4.17.19. c Prou.
5.20. d Eph. 4.29. Eph. 5.3.4. e Mat. 5.
28. f 1. Thes. 4.5. g Eph. 5.18.
Prou. 23.1.32.33. Deu.
22.5.*

Thes 3 DO-

DOMINICA XLII.

QVÆSTIO CX.

TOMAS

*Quid vetat Deus in † septimo
præcepto?*

RESP. Non solum ea furtæ & rapinas, quas magistratus punit *a:* sed furti nomine comprehendit, quicquid est malarum artium & auctupiorum, quibus aliena captamus, & ad nos vi *b*, aut specie recti *c*, transferre studemus: qualia sunt, iniquum pondus, iniusta vlna, inæqualis mensura *d*, fucosa merx, falax moneta *e*, vsuraf, aut alia quæuis ratio aut modus rem faciendi à Deo interdictus *g*. His adde omnem avaritiam, & multiplicem diuinorum donorum profusionem & abusum *i*.

a Leu.19.11.13. *a* Cor.6.10. *b* Luc.3.14. *c* 1. Thes.4.6. *d* Leuit.19.35.36. Prou.11.1. Deut.25.13.14.15. *e* Amos.8.5.6.7. *f* Exo.22.25. Ps.15.5. Ezech.18.12.13. *g* Ier.22.13. *h* 1. Tim.6.9.10. Luc.12.15. *i* Iohan.6.12. Prouerb.23.20.21.

QVÆSTIO CXI.

*Quæ sunt ea, qua Deus hic
iubet?*

RESP. Ut commoda & utilitates proximi, quantum possim, adiuvem & augeam *a*: cum eo sic agam, ut mecum agi cuperem *b*: sedulo

& fideliter opus faciam, vt aliotum quoque egestati subuenire queam. *a* Dcu.22.1.2.3. Phil.2.4. *b* Mat.7.12. *c* Eph.4.18. Hebr.13.16.

DOMINICA XLIII.

QVÆSTIO CXII.

*Quid exigit * octauum præ-
ceptum?*

RESP. Ne aduersus quempiam dicam falsum testimoniū *a*, nullius verba calumnier *b*, nulli obtremem *c* aut con uitium faciam *d*, neminem temere vel indicta causa condemnem *e*: verum omnis generis mendacia *f*, fraudes *g*, vt opera Diaboli propria *h*, nisi in me grauissimam iram Dei concitare velim, omni cura fugiam *i*: in iudicijs cæterisque negotijs veritatem lœter *k*, & id quod res est, libere *l&* constanter profitear *m*: adhæc famam aliorum & existimationem, quantum queam, defendam *n* & augeam *o*.

a Exo.23.1. Prou.19.5. *b* Prou.4.24. Leu.19.16. *c* Iac.4.11. *d* Tit.3.12. *e* Io.7.50. *f* Lu.6.7. *g* Leuit.19.11. *h* Rom.3.13.14. *i* Ioh.8.44. *j* Psalm.5.7. *k* Zach.8.19. *l* Prou.2.17. *m* Eph.4.25. *n* 2. Corinth.1.17. *o* Sam.19.4. *p* Sam.16.18.

**

DO-

DOMINICA XLIV.

QUÆSTIO CXIII.

*Quid prohibet Nonum & Decimum
Preceptum?*

RESP. Ne vel minima cupiditate a deliberata aut cogitatione b, aduersus yllum Dei præceptum corda nostra vñquam lolicentur: sed vt perpetuò, & ex animo, omne peccatum detestemur c, contraque omniiustitia detestemur d, & eam operemur.

a Rom. 7.7. b Mat. 15.19. c Gal. 5.24. Psal. 119.104. d Rom. 7.22. Mat. 5.48.

QUÆSTIO CXIV.

Possuntne autem illi, qui ad Deum conseruentur, huc præcepta perfecte seruare?

^{† Minime} RESP. † Maxime. Nam quique etiam sanctissimi, quamdiu viuunt, habent non tantum exigua initia huius obedientiae b, sed quandam quoque perfectionem; si tamen serio ac non simulato studio, non secundum aliquantum, sed secundum omnia Dei præcepta, viuere incipientc.

a Eccl. 7.21. Iaco. 3.2. i. 10. 18. b Iob. 9.1. 2. 3. Ps. 19. 19. Phil. 3.13. c Psal. 119. 60. 106. 127. 128. Rom. 7.2. Phil. 3.13.

a Eccl. 7.21. Non est homo iustus in terra, qui faciat bonum, & non peccat.

RESP. Iustus potest alternis facere bonum, ex gratia; & peccatum ex se: non si-

mul; Et eum, qui cecidit, potest restituere Deus. Et cum hisce stat possiblitas obseruandi præcepta cum Deo: non obstante eo, quod subinde violentur. Vnde sequitur

Iacob. 3.2. In multis enim offendimus omnes. 1. Ioh. 1. 8. Si dixerimus, quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est.

b Iob. 9.1. 2. 3. Vere scio quod ita sit, & quod non iustificetur homo compositus Deo. Si voluerit contendere cum eo, non poterit ei respondere. vnum per mille.

b RES. Nostri comparatio, respectu Dei nulla est magis, quam finiti ad infinitum. At operum nostrorum, respectu nostri, & pro mensura gratiae: est perfectio secundum quid suscipiens magis & minus, ideo recte sequitur

Psal. 18.15. Delicta quia intelligit? Ab occultis meis mundame. Phil. 3.13. Ego me non arbitror comprehendisse, adea qua sunt priora extendens meipsum.

c Psalm. 119. 60. Paratus sum, & non sum turbatus, ut custodiam mandata tua.

c RESP. Quantum humana fragilitas patitur. Vnde sequitur recte 106. Iuravi & statui, custodire iudicia iustitiae. 122. Ideo dilexi mandata tua super aurum, &c. ad omnia mandata tua dirigebar. Ro. 7.22. Condelector legis Dei secundum interiorem hominem; video autem altam &c. Philip. 3. vers. 13. Ego me non arbitror comprehendisse. &c.

QUÆSTIO CXV.

Cur igitur vult Deus legem suam adeo exacte & severè prædicari, cum ^{}nemo pauci [†]sint in hac vita, que am seruare [†]possit?*

RESP..

R E S P. Primum, ut in omni vita magis magisq; agnoscamus, quanta sit naturæ nostræ ad peccandum propensio *a*, tantoque audius remissionem peccatorum & iusticiam in Christo expetamus. *b* Deinde, ut hoc perpetuo agamus, illud semper meditemur *c*, & gratiam Spiritus Sancti à Patre imploremus *d*, quo indies magis ad imaginem Dei renouemur, donec aliquando tandem, postquam ex hac vita dececerimus, propositam nobis perfectiō nem læti assequamur. *e*

a Rom. 3.20. *b* Rom. 4.15. *c* Rom. 5.13. *d* 20. *b*
Rom. 10.3.4. *c* Deut. 31.11.12.13. *d* Psal. 19.4.
5.33.34.35.36. *e* Cor. 13.9.10.1. Ioh. 3.2.

DE PRECATIONE.

DOMINICA XLV.

QVÆSTIO CXVI.

*Quare Christianis necessaria est
Precatio?*

R E S P. Quia præcipua pars eius, quam Deus à nobis postulat, gratitudinis *a*. Tum quia illis tantum suam gratiam & Spiritum Sanctum Deus largitur, qui veris gemitibus continenter hæc ab eo petunt, & pro iis ipsi gratias a-
gunt *c*.

a Ps. 50.14.15. *b* Deut. 4.19. *c* Mat. 7.7. *d* Luc.
11.13. *e* Ps. 50.23.

QVÆSTIO CXVII.

*Quæ ad eam precationem requiruntur,
qua Deo placeat, quæque ab ipso ex-
audiatur?*

R E S P. Ut à solo vero Deo, media-
tè vel immediatè, qui se in verbo suo
patefecit *a*, omnia quæ à se peti ius-
fit *b*, vero cordis affectu petamus;
ex intimo nostræ indigentiae ac mi-
sericordiæ sensu *d*, nos in conspectu diui-
næ maiestatis supplices abiiciamus *e*;
huic firmo fundamento *f* spei innita-
musr, nos à Deo, quanquam indi-
gnos, propter Christum tamen cer-
to exaudiri, quemadmodum nobis
in suo verbo promisit *g*, quantum salu-
tinostræ conduxerit.

a Ps. 83.9. *b* Mat. 4.10. *c* Ioh. 5.14. *d* Thren.
3.41. *e* Ps. 145.18. *f* Luc. 18.13. *g* Esra 9.6. *h* Dan.
9.17.18. *i* Eph. 3.12. *j* Ioh. 14.13. *k* Ioh. 15.7. *l* Ioh.
16.23.

QVÆSTIO CXVIII.

*Quæ sunt ea, quæ à se peti
inbet?*

R E S P. Omnia tum animæ tum
corporis necessaria, quæ Dominus
noster Jesus Christus eâ precatione,
quam nos ipse docuit, complexus
est.

QVÆSTIO CXIX.

Quæ est illa Precatio?

R E S P.

